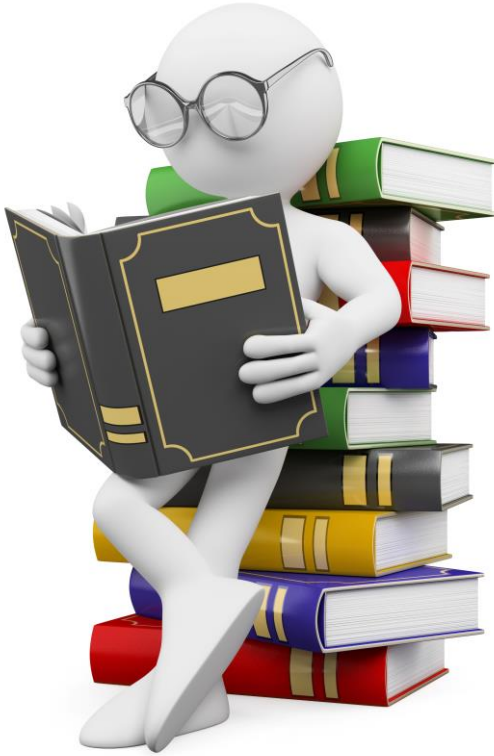

Self deception in coaches: an issue in principle and a challenge for supervision

(Tatiana Bachkirova Faculty of Business, Oxford Brookes University, Oxford, UK)

תהליך האימון סובב סביב שינוי, שיפור והתפתחות. אולם מאמנים מנוסים וכן סופרוויזורים יודעים כי אכן, רמיה עצמית של הלקוח (את עצמו) יכולה להוות מכשול בתהליך. בנוסף, מובן כי הנושא לא סובב רק סביב הלקוחות שלנו, שמרמים את עצמם אלא גם אצלנו המאמנים – כלומר, שמאמנים מרמים את עצמם במהלך התהליך האימוני.

התנאים לכך שתופעה מסוימת תחשב רמיה עצמית:

- אדם המחזיק באמונה שסותרת את הממצאים שיש בידיו בזמנית.
- האמונה הזו היא עיקשת ולאדם המחזיק בה יש סיבות להאחז בה.
- האדם פועל בדרך שתאפשר לו להימנע מקבלת מידע שהוא שונה מהאמונה בה הוא אוהז (נקודה זו שנויה מאוד במחלוקת ויש סביבה דיונים רבים בפילוסופיה ובפסיכולוגיה)

איך באה לידי ביטוי רמיה עצמית של מתאמנים? מאמנים בדרך כלל מודעים לכך שהלקוחות שלהם מסננים מידע מסיבות אישיות (שזו אחת הדרכים לתאר רמיה עצמית) ולעיתים מתארים בצורה לא מדויקת ומעצימה את הפעולות והעשייה שלהם.

ורמיה עצמית אצל מאמנים? לדוגמא: לדוגמא: אם מצבו של

הלקוח נראה דרך המסננים של חוסר הבטחון של המאמן היכולת של המאמן לבצע את המשימה שלו כמרחיב את אפשרויות המתאמן הן מוגבלות. רמיה עצמית אצל מאמנים יכולה לעלות ללקוח מחיר גבוה ביותר ואחת הדרכים המוצעות להתמודדות עם נושא של רמיה עצמית אצל מאמנים היא דרך הדרכה (סופרוויז'ן).

המטרה של המאמר היא לבחון את נושא הרמיה העצמית ממקום פרגמטי ולנסות להבין אותה ואת המטרה שאותה היא משרתת.

כנקודת התחלה לדיון מוצגת טבלה המרכזת את הגישות השונות שקיימות בדיסיפלינות השונות. טבלה הנותנת זוויות מבט שוות על התפיסה של רמיה עצמית והדרכים המוצעות להתמודדות איתה. בהמשך המאמר מוצג המודל של רמיה עצמית במאמנים, המאפשר בחינה עצמית של המאמן והמדריך לאפשרויות של רמיה עצמית בתהליכים שהוא מעביר.

המשתתפים במחקר (סופרוויזורים עם 20 שנות נסיון כמאמנים ולפחות 7 שנות נסיון כמדריכים) לא היססו לשתף בדוגמאות שנוגעות לרמיה עצמית שלהם כמדריכים (סופרוויזורים) ושל המאמנים המודרכים שלהם.

הדוגמא של ביטוי התנהגותי של רמיה עצמית כללו: חציית גבולות אימון כאשר מתאמן ביקש לעבוד על דברים שהם יותר בתחום הטיפול; דחיפת הלקוח יותר מכדי שהלקוח רצה, מהסיבות שנוגעות למאמן; התעלמות מדילמות אתיות; וחבירה "לקוניה" עם לקוח עוצמתי.

אחת המסקנות החשובות של המאמר: שהמרחב של ההדרכה (סופרוויז'ן) הוכר כמקום המתאים ביותר לדבר בו על רמיה עצמית אצל מאמנים. זה נראה כדבר טבעי שהדרכה (סופרוויז'ן) עוסקת בו, והמצביע על כך שישנו הכרח שהמדריך (הסופרוויזור) ישקף רמיה עצמית שמשפיעה על איכות התהליך האימוני.

אחד הדגשים החשובים במאמר ומסקנת המשתתפים במחקר הייתה כי **רמיה עצמית היא חלק מהטבע האנושי** ומאמר זה מציף את ההתמודדות שיש לכל מאמן ולכל מדריך מאמנים עם נושא הרמיה העצמית והדרכים להתמודדות איתה.

מפאת זכויות יוצרים, לא ניתן להוסיף את המאמר עצמו. מצורף לינק לאתר להורדת המאמר וכן טבלה המרכזת את הגישות השונות לנושא הרמיה (לקוחה מתוך המאמר):
קישור למאמר:

Bachkirova, T. (2015). Self-deception in coaches: an issue in principle and a challenge for supervision. *Coaching: An International Journal of Theory, Research and Practice*, 8(1), 4-19

<http://www.tandfonline.com/doi/abs/10.1080/17521882.2014.998692>

Table 1. Self-deception literature from the pragmatic perspective.

Perspectives on self-deception	Concept of SD	How to minimise SD	How to help those who wish to minimise SD	Potential problems of this approach to helping
Existentialism (Sartre, 1956; Keirkegaard, 1959)	'Bad faith' – SD is a disavowal of responsibility for some projects of consciousness and consequent actions.	Self-deceivers must accept their lack of moral courage in order to act in good faith.	Pointing out SD when it is not seen. Direct appeal for integrity and intellectual growth.	The role of consciousness and intellect in changing behaviour is overestimated. Understanding does not guarantee overcoming. Appeals to integrity tend to strengthen SD as only a person who has integrity cares to self-deceive.
Psychoanalytic approach (Freud, 1930/1962, 1957)	SD is a defence mechanism – mental processes that operate unconsciously to reduce painful emotions.	Developing a strong ego that can withstand anxiety and cope with becoming conscious about painful events that were repressed.	Re-evaluation of threatening situations in the context of supportive compassionate relationship.	Defence mechanisms represent only one type of SD that is triggered by fear and serves as a protection from anxiety. SD can also be for a gain and therefore may need a different strategy.
Postmodernism (e.g. Gergen, 1985; Lewis, 1996)	SD is a special case of storytelling –immersions in one particular story that excludes some experiences.	Nothing could be done on the individual scale as meaning is created through processes that are largely unconscious.	SD is a cultural rather than a natural phenomenon and only can be affected in response to cultural changes.	This view does not explain how individuals who wish to see things as clear as possible, can recognise SD. There is evidence that the nature of SD can change on the individual level even when cultural situations remains largely the same.
The evolutionary approach (e.g. Von Hippel & Trivers, 2011)	SD is offensive rather than defensive. It is used to better conceal deception about one's qualities and thus gain evolutionary advantage.	As SD seems to have adaptive value there is no need to minimise it. Only a balance with veridical perception matters.	As natural selection does not care about the truth only about reproductive success, helping individuals may focus also only on balance.	It seems that that this position is relevant only for the reproductive stage of human life. However, with a longer life span conditions of engaging with others can be seen in a different light. Advocated balance also seems arbitrary (20/80).
Neuroscientists' position (e.g. Gazzaniga, 1985, 1992; Kenrick, Neuberg, Griskevicius, Becker, & Schaller, 2010; Bargh & Morsella, 2008; Kurzban, 2011)	There is no SD as there is no self to be deceived. It is only a division of labour between different mental modules.	As there is no deception - just selectivity, the only strategy is to observe one's behaviours and adapt to the way things are.	No suggestions are offered for influencing SD as all potential influences may be seen as moralistic devices.	Although an interesting explanation, it leaves too many questions unanswered, e.g. which mental modules have awareness of other mental modules when the person identifies SD? How can it happen? And many other questions.

SD, self-deception.